

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 287

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέα: 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴου Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 12 Αὐγούστου 1884.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Εἶνε πλέον γνωστὸν ὅτι τὰ ἐν τῇ Ὠρα δημοσιευόμενα ἄρθρα μόνον σκοπὸν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἔχουν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς τετριμμένης περὶ τῶν ὑπερβολικῆς ὁμοιότητος πραγμάτων παρομοιώσεως πρὸς τὰς σταγόνας τοῦ ὕδατος διὰ τῆς παραβολῆς πρὸς αὐτὰ τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα. Μεθ' ἧς κανονικότητος ἀνατέλλει καὶ ὄψει ὁ ἥλιος, κρούει τὰς ὥρας τὸ ὠρολόγιον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ κ. Σταμούλης ἐξάγει τοὺς σκύλους του εἰς περίπατον, παρὰ τῆς τακτικῆς ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τὸ αὐτὸ πάντοτε rot-pourri τῶν συγκεχυμένων φράσεων, τῶν ἀναλάτων εὐφυϊῶν, τῶν σχευνοτενῶν περιόδων, τῶν τετριμμένων ἐπικλήσεων τῆς πολυαριθμοτέρας μεριδίας, τῆς προδοτικῆς ἀντιδράσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης τῶν κυβερνώντων καὶ ὅλης τῆς λοιπῆς συνοδείας τῶν ἀνοήτων λέξεων, αἵτινες ἐπαναλαμβάνονται ἐν τὴσ ἀπελιτιστικῇ ταυτολογίᾳ καὶ πληκτικῇ, ὡς ἤχος σπασμένης καρμπούζας, μονοτονία, προδιδούση ἀξιοθαύμαστον ξηρασίαν ἐγκεφάλου. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἦτο παραδόξως ὀλίγη διάφορον τῶν λοιπῶν. Ὁ θαρραλέος ἀγωνιστὴς εἶχεν ἀνακαλύψει νέον φοβερὸν ἐγκλημα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸν συνεταγισμὸν αὐτῆς πρὸς σατυρογράφους καὶ ἐπιτίθετο ἐναντίον τῆς ἀκράτητος! Δὲν ἠξέυρω διατὶ ἀναγινώσκων αὐτὸ ἐνθυμήθην τὸ ἀκριβῶς τῇ προτεραία ἐκδοθὲν φύλλον τοῦ Ἀσμοδαίου σας καὶ πῶς ἐσχέτισα χωρὶς νὰ τὸ θέλω εἰς τὸ πνεῦμά μου τὰ «σατυρικά φύλλα, τὰ μὴ δυνάμενα ἢ διὰ τοῦ σκανδάλου καὶ τῆς καταλαλιᾶς νὰ ζήσωσι», τὸσου θυμοῦ καὶ πόνου ἔκφρασιν, πρὸς τὰς ἀποκαλύψεις περὶ τῶν διαγελῶντων ναῶν, τῶν καιζόντων ἡρώων καὶ τῶν ἐστεμμένων ὑπνῶν. Ἄλλ' ὅπωπδήποτε πρέπει πολὺ κακὸν νὰ τοῦ ἔκαμαν οἱ σατυρογράφοι διὰ νὰ φωνάζη τὸσον κατ' αὐτῶν. Δεκάκις τοῦλάχιστον ἐμέτρησα τὴν λέξιν σατυρογραφία καὶ λιβελλογραφία καὶ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐκτραγωδούμενα τὰ κακὰ τὰ ὅποια ἐπιφέρει αὐτῆ. Καὶ τὸσον συγκλητικὰ ἦσαν γραμμένα ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ὥστε καὶ ἐγὼ ὅστις εἶχα πάντοτε τὴσ ἰδέαν περὶ τῆς ἀπελιμότητος τῆς σατύρας κατὰ τῆς ἡμιμαθείας, τῆς κακοηθείας

καὶ τῆς ἐπιπολαιότητος, ὡς τοῦ φανικοῦ ὄξος κατὰ τῶν μισμμάτων, ἤρχισα νὰ φοβοῦμαι μήπως ἀφοῦ οἱ σατυρικοὶ κάμνουν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐκβάλλουν τοιαύτας γοεράς φωνὰς εἶνε πράγματ ἐπικίνδυνον καὶ μήπως καὶ τοῦ Λουκιανοῦ καὶ τοῦ Ἰουβενάλη εἶνε προτιμότεροι οἱ σχολαστικοὶ ἀλεξανδρινοὶ καὶ οἱ κουτοπόνηροι βυζαντινοί.

Ἀλλὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος εὔρον ὅταν ἐφθασα εἰς τὸ ἐπόμενον χωρίον τοῦ ἄρθρου, τὸ ὅποτον ἐπειδὴ ἴσως δὲν ἔτυχε νὰ ἴδετε, σὰς ἀποστέλλω κατὰ πιστὸν ἀντίγραφον:

«Τὰ τοιαῦτα, λέγει ὁ ἄνθρωπος, ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τὰ σατυρικά φύλλα, τὰ μὴ δυνάμενα ἢ διὰ τοῦ σκανδάλου καὶ τῆς καταλαλιᾶς νὰ ὑπάρξωσι, ἀδιάφορον ἂν ἐπισύρωσι τὴν περιφρόνησιν καὶ αὐτῶν τῶν ἀναγινωστῶν. Μὴ δὲν ὑπάρχωσι τὸσα ἐπαγγέλματα ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀξιοκαταφρόνητα καὶ ἀπόκληρα πάσης τιμῆς, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁποίων εὐδοκίμοισι καὶ ἐπιτυχάνουσι;»

Μεταξὺ τούτων ὑποθέτω, κ. συντάκτα, ὅτι θὰ καταλέγεται καὶ τὸ τοῦ ταπεινοῦ κόλακος τῶν ἰσχυρῶν, τοῦ κατ' ἐπιφάνειαν σοφοῦ, τοῦ ἀμαθοῦς καθηγητοῦ, καὶ καθεξῆς. Τὰ δὲ σατυρικά φύλλα οὐδέποτε συνηγόρησαν ὑπὲρ αὐτῶν. Ὄποτε ὁ ἀξιότιμος καθηγητὴς τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ τμηματάρχης τῆς στατιστικῆς ἔχει δικαίον νὰ παρκαπονῆται ὅτι τοῦ καταλαλοῦν.

Ὡς ὑμέτερος
ΡΑΦ

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἡ πυρκαϊὰ τῆς ἀγορᾶς διήγειρεν ἰσχυρὰς ὑπονοίας ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις συμμορία ἐμπρηστῶν, εἰς ἣν ὀφείλονται ὅλοι καὶ μέχρι τοῦδε ἀποδιδόμενοι εἰς τὴν τύχην, τακτικῶς διοργανωμένη καὶ μετ' ἀκριβείας ἐνεργοῦσα. Εἶνε ὅμως ἀγνωστοί ἔτι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν κατ' ἄλλους οὗτοι εἶνε ὑπουργικοὶ φροντίζοντες νὰ παρέχουν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πρὸς ἐπίδειξιν καὶ τῶν πυρο-